

Οι Phase σχηματίστηκαν στη Λάρισα το 2003, αυτοπροσδιορίζονται μουσικά σαν psychedelic/alternative/progressive rock και κυκλοφόρησαν ήδη το ντεμπούτο άλμπουμ τους "In Consequence" το 2010 σε ανεξάρτητη παραγωγή. Είχε προηγηθεί σαν ψηφιακό single το "Perdition" με το οποίο συμμετείχαν και στο "Playlist Seven" της Microsoft μπαίνοντας και στα charts του Billboard το καλοκαίρι του 2012. Έχουν έντονη συναυλιακή παρουσία με εμφανίσεις στο πλευρό των Jeff Martin (The Tea Party), Danny Cavanagh (Anathema) και Anneke van Giersbergen (The Gathering) μεταξύ άλλων.

Το "In Consequence" ήταν ένα σκοτεινό και μυστηριώδες άλμπουμ με τη συμμετοχή του Duncan Patterson να μπλέκει την κλασική ροκ με το industrial. Το δεύτερο τους δισκογραφικό εγχείρημα "The Wait" κυκλοφόρησε στις 19 Απριλίου με τους στίχους τους να περιγράφουν με γλαφυρό τρόπο την κοινωνική πραγματικότητα και με ένα καλλιτεχνικά εξαιρετικό και πάλι εξώφυλλο φιλοτεχνημένο από τον Αλέξη Μάρκου.

Το άλμπουμ ξεκινάει δυναμικά με το σκοτεινό και κιθαριστικό "Magical Thinking" ενώ το "Reintroduction" είναι μάλλον η ορχηστρική εισαγωγή που ήθελαν να ανοίγει το άλμπουμ αλλά κάπως αιρετικά μπήκε τελικά δεύτερο στη σειρά. Το "Point of You" έχει καταγιστικές κιθάρες στο ρεφρέν και μια αρκετά "πιασάρικη" μελωδία με τα folk στοιχεία να μη λείπουν ενώ στο "Sowing Scorn" φανερώνουν τις επιρροές τους από μπάντες όπως οι Porcupine Tree και Bauhaus. Στο "Amethyst" κυριαρχεί η ακουστική κιθάρα αλλά στο κλείσιμο μας επιφυλάσσει μια ηχητική απογείωση με έντονα κρουστά και παραδοσιακά όργανα.

Το "Remnants (of a Former Worry)" είναι το πιο μελωδικό τραγούδι του άλμπουμ με τη συμμετοχή του βιολοντσέλου και πιάνου να του δίνουν μια άλλη αισθητική. Με το "Wake Up

Call" επιστρέφουν στις πιο rock φόρμες τους με κάποια στοιχεία από τη μελωδικότητα των πρώιμων Radiohead ενώ στο "Reprise" το ακορντεόν δίνει μια διαφορετική διάσταση σε μια απόλυτα φθινοπωρινή και ίσως θεατρική σύνθεση. Το "Homeseek Dark Blues" έχει ένα έντονο πειραματισμό και προσωπικά μου φέρνει στο νου τους Sleepin Pillow κυρίως στα ανατολίτικα στοιχεία αλλά και στις κιθαρογραμμές και το "Birthday Song" κλείνει μελωδικά το άλμπουμ με μια μάλλον μελαγχολική μπαλάντα.

Οι Phase καταφέρνουν τελικά να μη μας απογοητεύσουν μετά το άκρως ενδιαφέρον ντεμπούτο άλμπουμ τους. Μοναδική μου απορία παραμένει αν αυτό το ηχητικό αποτέλεσμα το βγάζουν και στις ζωντανές τους εμφανίσεις μιας και ακόμη δεν είχα την τύχη να τους δω σε κάποια τους συναυλία...

Κείμενο: Θωμάς Παπάς